

Indskrænkninger i denne Adgang synes herefter alene berettigede, saafremt Statens Tjeneste havde lidt under den faktisk bestaaende Tilstand. Men hverken i den fornævnte Kommissionsbetænkning eller andetsteds er det paastaet, at dette skulde være Tilfældet. Og da Staten til enhver Tid, saafremt en Tjenestemand skulde misbruge Adgangen til at søge Bierhverv, kan afskedige ham, har Staten allerede nu tilstrækkelige Midler til at værne sine Interesser.

Men saafremt ikke desto mindre en Lovordning af dette Forhold maatte anses fornøden, maa Centralforeningen indtrængende anmode om, at det forelagte Lovforslag ændres paa følgende Punkter:

I. Reglerne i Forslagets § 2 om, at Tjenestemænd skulle indhente deres foresattes Samtykke til at overtage et Bierhverv, have faaet et videre rækkende Omfang, end Forholdene kunne kræve, naar det fordres, at nævnte Samtykke skal indhentes for at kunne overtage *enhver* indtægtgivende fast Virksomhed udenfor Embedet eller Bestillingen.

Bierhvervene kunne nemlig i det væsentlige henføres til en af følgende 4 Grupper:

1. Hverv til Varetagelse af egentlige Statsinteresser (Statshverv).
2. Hverv, der vel vedrøre private Forhold, men hvis Besættelse foretages af en Statsmyndighed.
3. Hverv for kommunale Institutioner og for private Institutioner af ikke forretningsmæssig Karakter.
4. Private Hverv af forretningsmæssig Karakter.

Da Staten, naar den har Udnævnelsesretten, selvfølgelig vil vaage over, at Beskikkelsen ikke aabner nogen som helst Mulighed for Konflikt med Statens egne Interesser, vil en yderligere Tilladelse være ufornøden i de under 1. og 2. nævnte Tilfælde, og en eventuel Lov bør give Udtryk for dette.

II. Det henstilles derhos, at de tvende sidste Sætninger i Forslagets § 2 — „og kan i øvrigt til enhver Tid, naar der maatte findes at være Grund dertil, tilbagetages“ — udgaa.

Deres Bibeholdelse vilde skabe en stadig Utryghed hos Tjenestemanden, der trods given Tilladelse aldrig vilde være sikker mod skiftende foresattes Anskuelser.

III. Endelig henstilles det, at det i Forslagets § 3, a) indeholdte Forbud mod, at visse højere Embedsmænd i Centraladministrationen indtræde i nærmere angivne Stillinger, udgaa, idet en Regel, som den i Paragraffens Stykke b) indeholdte, hvorefter kgl. Resolution skal kræves for disse Embedsmænds Overtagelse af Bierhverv, formentlig maa være tilstrækkelig garanterende.

Om Forslagets øvrige Bestemmelser finder Centralforeningen ikke Anledning til særlige Udtalelser, men det maa endnu være tilladt at fremsætte følgende almindelige Bemærkninger:

Det faktiske Forhold er, som bekendt, dette, at de Lønninger, Staten byder Centraladministrationens Tjenestemænd paa ingen Maade staa Maal med, hvad Folk med samme eller ofte ringere Uddannelse kunne opnaa i andre Stillinger.

At Udlandets Embedsmandslønninger i mange Tilfælde staa betydeligt over vore, spiller i denne Sammenhæng mindre Rolle, men bør dog erindres som et nødvendigt Supplement til de i Kommissionsbetænkningen fremdragne der gældende Forbud mod Bivirksomheder.

Men hvis Forholdet skulde blive dette, at der i væsentlig højere Grad end nu lagdes Statens Tjenestemænd Hindringer i Vejen for at supplere deres Lønninger ved Bierhverv, vil man med Sikkerhed kunne forudsige, at Følgen efterhaanden bliver den, at mange, der tiltro sig Evner til at skaffe sig bedre Lønvilkaar paa anden Vis, ville holde sig borte fra Statstjenesten og søge økonomisk bedre Stillinger. Foringelse i Embedsstandens Kvalitet bliver den uundgaelige Følge.